valēt plurimū. nō ſolet eoꝝ prouidētia
ſed memoria ꝑdicari. fieri iſta ī animo
vel ab aīo noſtro nouimꝰ. et certiſſimi
ſumus. Quomō aūt fiant. quāto atten
tius voluerimꝰ aduertere. tantomagis
nr̄ et ſermo ſuccūbit. et ipſa nō ꝑdurat
intētio. vt ad liquidū aliquid nr̄a intel
ligētia. et ſi nō lingua ꝑueniat. Et pu-
tamꝰ nos verū dei prouidētia eadē ſit
ꝙ memoria et intelligētia. qui nō ſingl'a
cogitanda aſpicit. ſ; vna eterna et imu
tabili atq; ineffabili viſione ꝯplectitur
cūcta que nouit. tanta mētis īfirmitate
poſſe ꝯprehēdere? In hac igitur diffi-
cultate et anguſtus. lib; exclamare ad
deū viuū. Mirificata ē ſciā tua ex me.
inualuit. et nō potero ad illam. Ex me
quippe intelligo ꝙ ſit mirabilis et icon-
ꝓhenſibilis ſcientia tua qua me feciſti.
qm̄ nec meipſum ꝯprehēdere valeo quē
feciſti. et tn̄ ī meditatione mea exarde
ſcet ignis vt querā faciē tuā ſemp. ¶

Incorpalez ſubſtantiā Cap xvj
ſcio eiſe ſapiaz. et lumē eſſe ī quo viden
tur ꝙ oculis carnalibꝰ vident. et tn̄ vir
tantꝰ tanꝙ ſpiritalis. Videmꝰ nunc in
quit ꝑ ſpeculū ī enigmate. tūc aūt facie
ad faciē. Quale ſit et qd̄ ſit hoc ſpecu
lum ſi queramꝰ. profecto illud occurrit
qd̄ ī ſpec'o niſi imago cernit. hoc ergo
facere conati ſumꝰ vt ꝑ imaginez hanc
qd̄ nos ſumꝰ. videremꝰ vtcunq; a quo
facti ſumꝰ. tanꝙ ꝑ ſpeculū. hoc ſignifi
cat etiam illud qd̄ ait idem apl's. Nos
aūt reuelata facie gloriā ſpeculātes. in
eandē imaginē tranſformamur de glo-
ria ī gloriā tanꝙ a dn̄i ſpiritu. Specu-
lantes dixit. ꝑ ſpeculum vidētes. nō de
ſpecula proſpicientes. Qd̄ in greca lin-
gua nō ē ambiguū. vn̄ in latinā tranſla
te ſunt apl'ice littere. Ibi quippe ſpecu
lum vbi apparēt imagines reꝝ ab ſpecu
la de cuiꝰ altitudīe longiꝰ aliquid intu
emur. etiam ſono vbi diſtat dīo. ſatiſq;
apparet apl'm ab ſpeculo. nō ab ſpecula
dixiſſe gloriā dn̄i ſpeculātes. Qd̄ vero
ait ī eandē imaginē tranſformamur vti-
q; ī imaginē dei vult intelligi. eandēq;
dicēs iſtā ipaz. ſcz id ē quā ſpeculamur
q; eadē imago ē et gloria dei ſicut ali-
bi dicit. Vir quidē non debet velare ca
put. cū ſit imago et gloria dei. De qui
bus verbis iam in libro duodecimo diſ
ſeruimus. Tranſformamur ergo dixit.
de forma in formam mutamur. atq; trā
ſimus de forma obſcura in formam luci
dam. quia et ipſa obſcura imago dei ē.
et ſi imago. profecto etiā gloria. in qua
homines creati ſumus. preſtantes cete-
ris animalibus. De ipſa quippe natura
humana dictum eſt. Vir quidem nō de
bet velare caput. cum ſit imago et glo
ria dei. Que natura in rebus creatis ex
cellentiſſima. cum a ſuo creatore ab im
pietate iuſtificat'. a deformi forma for-
moſam tranſfertur in formaz. Eſt quip
pe et in ipſa īpietate quātomagis dam
nabile vicium. tanto certius natura lau
dabilis. Et propt' hoc addidit. de glo
ria in gloriam. de gloria creationis. in
gloriam iuſtificationis. quāuis poſſit
hoc et aliis modis intelligi. qd̄ dictum
eſt de gloria in gloriam. de gloria fidei
in gloriaz ſpei. de gloria qua filii dei ſu
mus. in gloriam qua ſimiles ei erimus.
qm̄ videbimus eum ſicuti eſt. Qd̄ vero
adiunxit tanquā a dn̄i ſpiritu. oſtendit
gratia dei nobis conferri tam optabilis
tranſformationis bonum. ¶ Cap xvij

Hec dicta ſunt propter qd̄ ait a-
poſtolus. nūc per ſpeculū nos
videre. Quia vero addit ī enig
mate. multis hoc incognitum ē qui eas
litteras neſciunt. in quibus eſt doctri-
na quedā. de loqutionum modis quos
greci tropos vocant. eoq; greco voca-
bulo etiaz nos vtimur pro latino. ſicut
enim ſcemata vſitatius dicimus ꝙ fi-
guras. ita vſitatius dicimus tropos ꝙ
modos. Singulorum autem modorum